

Joi, 8 Octombrie, 2026

Sf. Cuv. Pelaghia și Taisia

Filipeni 1

²⁰ potrivit cu așteptarea mea stăruitoare și cu nădejdea mea că ntru nimic nu voi fi rușinat, ci că ntru toată îndrăznirea, acum ca'ntotdeauna, Hristos va fi preamărit în trupul meu, fie prin viață, fie prin moarte;

²¹ căci pentru mine a trăi este Hristos, și a muri este câștig.

²² Dar dacă a trăi în trup înseamnă a-i da lucrării mele roadă, atunci nu știu ce voi alege.

²³ Sunt strâns din două părți: am dorința să mă despart de trup¹ și să fiu împreună cu Hristos, că e cu mult mai bine;

²⁴ dar să rămân în trup e mai de trebuință, de dragul vostru.

²⁵ Și încredințat fiind eu de aceasta, știu că voi rămâne și că voi petrece cu voi cu toți spre propășirea voastră și spre bucuria credinței,

²⁶ pentru ca lauda voastră ntru mine să prisosească n Hristos Iisus prin revenirea mea la voi.

²⁷ Numa' să vă purtați în chip

¹ Literal: să mă desfac (întru cele din care am fost alcătuit); metaforic: să mor.

vrednic de Evanghelia lui Hristos, pentru ca, fie venind eu și văzându-vă, fie nefiind de față, să aud despre voi că stați cu tărie într'un singur duh, într'un singur suflet luptându-vă împreună pentru credința Evangheliei,

Luca 6

¹² Și a fost că în zilele acelea El a ieșit la munte să Se roage și a petrecut noaptea în rugăciune către Dumnezeu.

¹³ Și când s'a făcut ziuă i-a chemat pe ucenicii Săi și a ales dintre ei doisprezece, pe care i-a numit apostoli:

¹⁴ pe Simon, căruia i-a zis Petru, și pe Andrei, fratele lui, pe Iacob și pe Ioan, pe Filip și pe Bartolomeu,

¹⁵ pe Matei și pe Toma, pe Iacob al lui Alfeu și pe Simon numit Zilotul,

¹⁶ pe Iuda al lui Iacob și pe Iuda Iscarioteanul, care a devenit trădător.

¹⁷ Și coborând împreună cu ei, a stat într'un loc șes, El și mulțime numeroasă de ucenici ai Săi și mulțime multă de popor din

toată Iudeea și din Ierusalim și de pe țărmul Tirului și al Sidonului, care veniseră să-L asculte și să se vindece de bolile lor.

¹⁸ Și cei chinuiți de duhuri necurate se vindecau.

¹⁹ Și toată mulțimea căuta să se atingă de El, că putere ieșea dintr'Însul și pe toți îi vindeca.²

Tâlcuire

„Și a petrecut toată noaptea în rugăciune către Dumnezeu.” Iată temeiul și începutul privegherilor creștinești de toată noaptea. Căldura ru-

găciunii gonește somnul, și răpirea duhului nu îți îngăduie să bagi de seamă scurgerea vremii. Adevărații rugători nu bagă de seamă curgerea timpului: lor li se pare că de-abia s-au pus la rugăciune și deja s-a făcut ziuă. Dar până a ajunge la această desăvârșire, trebuie ridicată povara și nevoința privegherii. Pe aceasta au purtat-o și o poartă sihaștrii; au purtat-o și o poartă închinoviații; au pur-

tat-o și o poartă mirenii evlavioși și temători de Dumnezeu. Chiar dacă povara privegherii este greu de purtat, rodul ei rămâne în suflet în chip de netăgăduit și pentru totdeauna: pacea sufletului și străpungerea de inimă, în timp ce trupul slăbește și se istovește. Starea aceasta este foarte de preț pentru cei ce râvnesc să sporească duhovnicește! De aceea, acolo unde sunt rânduite privegheri (în Athos), oamenii nu vor să se despartă de ele. Toți recunosc că este foarte greu; dar nimeni nu dorește să schimbe această rânduială, din pricina folosului pe care îl primește inima de la privegheri. Somnul odihnește și hrănește trupul mai mult decât orice; iar privegherea îl smerește mai mult decât orice. Cel care a dormit pe săturate se îngreunează la lucrările duhovnicești și este rece față de ele; cel care priveghează este iute ca o capră neagră și arde cu duhul. Dacă e vorba să învățăm trupul ca pe un rob să facă binele, nici un mijloc nu este mai potrivit ca deasa priveghere. Prin ea, trupul face cunoștință cu stăpânirea duhului asupra sa și se obișnuiește să i se supună; iar duhul capătă deprinderea de a-l stăpâni.³

² *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

³ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuire din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.